

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1897.

Treść: (№ 98—101. 98. Rozporządzenie w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2. lipca 1896, o zniesieniu udziałów imaczy, przestępstwa defraudacyjne wykrywających, co do wykroczeń, bez wytaczania postępowania karnego karać się mających, przeciw ustawom o stęplach i opłatach bezpośrednich, o podatku od obrotu papierów i o stęplu od kart do grania. — 99. Rozporządzenie, którym zniża się cenę soli formowanej (cegiełek soli) wyrabianej przez c. k. Zarządy żup solnych w Ebensee i w Ischlu. — 100. Rozporządzenie, dotyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej w Śródolesiu do komór (wehodyowych) oznaczonych w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882. — 101. Rozporządzenie, którym rozporządzenia z dnia 20 grudnia 1885 a względnie z dnia 14. marca 1893, dotyczące się komisji, które u Władz politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe do spraw mszycy winnej, zmieniają się odnośnie do Dolnej Austrii w porozumieniu z dolno-austriackim Wydziałem krajowym.

98.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 16. kwietnia 1897,

w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 2. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 131), o zniesieniu udziałów imaczy, przestępstwa defraudacyjne wykrywających, co do wykroczeń, bez wytaczania postępowania karnego karać się mających, przeciw ustawom o stęplach i opłatach bezpośrednich, o podatku od obrotu papierów i o stęplu od kart do grania.

§. 1.

Osoby, które z obowiązku służbowego czynić mają urzędowe stwierdzenia co do wykroczeń bez wytaczania postępowania karnego karać się mających, przeciw ustawom o stęplach i opłatach bezpośrednich, o podatku od obrotu papierów i o stęplu od kart do grania, i które pokładają zasługi przez czynienie takich stwierdzeń urzędowych, mogą być za swoje trudy i czas na to poświęcony wynagradzane. Wyłącza się jednak od obdzielania takimi nagrodami urzędników konceptowych skarbowych, tudzież innych urzędników i funkcyjaryuszów wykonywających rewizje stęplowe z polecenia kierujących Władz skarbowych.

§. 2.

Udzielenie nagrody podlega jedynie temu warunkowi, żeby w skutek uczynionego zarzutu nastąpił przypis ujętej pojedynczej należności.

§. 3.

Przy ocenianiu zasługi stwierdzającego w celu udzielenia mu nagrody brać się będzie na uwagę przede wszystkim ilość stwierdzeń urzędowych w ciągu roku kalendarzowego uczynionych, jakoteż sumę należności pojedynczych przypisanych w skutek tychże stwierdzeń. Nagrodę udzielić się mającą każdemu stwierdzającemu wyznaczać będzie Ministerstwo skarbu ze względu na powyższe okoliczności po upływie dotyczącego roku.

§. 4.

Osoby, ubiegające się o taką nagrodę, winny co do każdego stwierdzenia, jakie uczynią, wygotować osobny wykaz podług dołączonego wzoru, wypełnić w nim własnoręcznie kolumny 1 i 2 i wykaz ten, razem ze stwierdzeniem urzędowym posłać do Władzy, która powołana jest do przypisania ujętego podatku.

Gdyby wykazu takiego nie nadesłano jednocześnie ze stwierdzeniem, lub gdyby nie był wyraźnie wypełniony w sposób przepisany, nie uwzględnia się dotyczącego zarzutu przy oznaczeniu wynagrodzenia.

Blankietów potrzebnych do tych wykazów można dostawać u Władz skarbowych, począwszy od dnia 1. maja 1897 jednocześnie z drukami przepisany do stwierdzeń urzędowych; od tego terminu wehoda także w wykonanie postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Biliński r. w.

Wykaz stwierdzenia.

1. Stwierdzający			
Nazwisko	Imię	Charakter	Posada służbowa (władza, urząd)
		 w kraj

2. Stwierdzenie	
Data stwierdzenia	Przedmiot stwierdzenia

3. Przypis ujętego pojedynczego podatku						
w c. k. urzędzie wymiaru należitości c. k. urzędzie podatkowym (głównym) c. k. kasie skarbowej	p o d				w kwocie	
	A. pozycja wykazu	B. pozycja reg.	E. U. pozycja wykazu	Karta księgi głów. stęp.	zł.	c.

Uwaga. Stwierdzający wypełnić ma kolumny 1 i 2, przyczem „przedmiot stwierdzenia“ oznaczać ma tylko pojedynczymi wyrazami (np. kontrakt kupna, weksel, rachunek itp.).

99.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. kwietnia 1897,

którem zniża się cenę soli formowanej (cegielek soli) wyrabianej przez c. k. Zarządy żup solnych w Ebensee i w Ischlu.

Po zniesieniu się z królewsko węgierskiem Ministerstwem skarbu, cenę sprzedaży soli cegielkowej, ustanowioną rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 7. lipca 1887 (Dz. u. p. Nr. 87), zniża się dla tego gatunku soli, który teraz nie tylko w c. k. żupie w Ebensee, lecz także w Ischlu jest wyrabiany, począwszy od 1. maja 1897, z 10 zł. 50 c. na 10 zł. za cetnar metryczny.

Począwszy od tego terminu, sól cegielkowa wyrabiana będzie tylko w sztukach 1no-kilogramowych i będzie sprzedawana w opakowaniu papierowym zawierającym po 4 sztuki.

Cenę opakowania, która nie zawiera się w kwocie powyższej, ustanawia się aż do dalszego zarządzenia na 25 c. od cetnara metrycznego soli cegielkowej.

Biliński r. w.

100.

Rozporządzenie Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu, handlu i kolei żelaznych z dnia 22. kwietnia 1897,

tyczące się zaliczenia c. k. Komory pomocniczej w Środolesiu do komór (wchodowych) oznaczonych w Dodatku do rozporządzenia z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107).

Dodatkowo do rozporządzenia Ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 15. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 107), tyczącego się ostrożności w obrocie z zagranicą zachowywać się mających celem zapobieżenia przynoszenia mszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*), zalicza się także c. k. Komorę pomocniczą środoleską do komór wymienionych w załączce do powyższego rozporządzenia, Uwaga a).

Ledebur r. w.

Biliński r. w.

Guttenberg r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

101.

Rozporządzenie Ministerstwa rolnictwa z dnia 22. kwietnia 1897,

którem rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886), a względnie z dnia 14. marca 1893 (Dz. u. p. Nr. 35), tyczące się komisji, które u Władz politycznych krajowych i w Ministerstwie rolnictwa urzędować mają jako rady przyboczne zawodowe do spraw mszycy winnej, zmieniają się odnośnie do Dolnej Austrii w porozumieniu z dolno-austriackim Wydziałem krajowym.

Do I.

Na miejsce komisji krajowej do spraw mszycy winnej, ustanowionej rozporządzeniem z dnia 20. grudnia 1885 (Dz. u. p. Nr. 5 z r. 1886), urzędować ma w Dolnej Austrii, począwszy od r. 1897, Komisja krajowa do spraw uprawy wina jako rada przyboczna zawodowa Władzy krajowej.

Czynność tej komisji rozciągać się ma na wszystkie kwestye zostające w związku z uprawą wina a więc także na zwalczanie mszycy winnej.

Do II.

W komisji krajowej do spraw uprawy wina prezyduje namiestnik lub zastępca, którego on do tego przeznaczy.

Członkami komisji uprawnionymi do głosowania, są:

- a) referent namiestnictwa do spraw kultury krajowej;
- b) inspektor uprawy wina w Ministerstwie rolnictwa;
- c) kierownicy techniczni prac do zwalczania mszycy winnej mianowani przez Rząd;
- d) dwaj biegli przez namiestnika z grona interesowanych w uprawie wina na rok 1897 powołani, którzy później powoływani będą na trzyletni okres funkcji;
- e) referent kultury krajowej Wydziału krajowego dolno-austriackiego;
- f) następujący funkcyonaryusze krajowi ustanowieni do celów uprawy wina a mianowicie:

1. kierownik dolno-austriackiej krajowej szkoły winogrodnictwa w Korneuburgu i ustanowiony przez kraj nauczyciel wędrowny uprawy wina i gospodarstwa piwnicznego;
2. dyrektorowie krajowych szkół winiarszy w Krems i w Retz;
3. urzędnik krajowy dolno-austriacki, któremu poruczone jest kierownictwo dolno-austriackiej krajowej szkoły winogrodnictwa handlowego;

- g) dwaj członkowie, których przewodniczący powołuje w każdym z osobna przypadku z grona doradców poufnych ustanowionych przez państwo i kraj do udzielania zaliczek z powodu mszycy winnej;
- h) delegat c. k. Towarzystwa gospodarskiego dolno-austriackiego.

Przewodniczącemu zostawia się wzywianie na posiedzenia w miarę potrzeby jeszcze innych biegłych i doradców poufnych, jednakże bez prawa głosowania.

Do III.

Komisya zbiera się w Wiedniu, zwołuje zaś ją przewodniczący.

Do IV.

Na posiedzenia komisji krajowej powoływać należy zawsze wszystkich członków pod *a)* aż do *h)* oznaczonych; komisya zbierać się ma najmniej dwa razy na rok.

Do V.

Członkowie komisji krajowej sprawują funkcje swoje jako urząd honorowy bezpłatny.

Członkowie nie mieszkający w miejscu zebrania, tudzież biegli i doradcy poufni nie mający prawa głosowania, mają prawo do dyet w kwocie po 5 zł.

dziennie tudzież do zwrotu kosztów podróży, jakie rzeczywiście ponoszą od miejsca zamieszkania do miejsca zebrania i napowrót.

Oдноśne wydatki pokrywane będą co do członków pod *e)* i *f)* oznaczonych z funduszów krajowych, co do innych członków i doradców poufnych z etatu Ministerstwa rolnictwa.

Do VII.

Za poradę zawodową komisji krajowej uważa się to zdanie, za którym oświadczy się bezwzględna większość członków uprawnionych do głosowania, na posiedzeniu obecnych.

Za wygotowanie opinii służy protokół posiedzenia.

Opinie przez komisye uchwalone należy niezwłocznie ogłaszać.

Artykuły VI i VIII rozporządzenia z dnia 20. grudnia 1885 (Dz u. p. Nr. 5 z r. 1886), stosują się odpowiednio także do komisji krajowej dolno-austriackiej dla spraw uprawy wina.

Wzmiankowane w artykule X prawo wybierania jednego delegata do komisji głównej dla spraw mszycy winnej służy komisji krajowej dolno-austriackiej do spraw uprawy wina, obecnie na rok 1897 a następnie na każde trzechlecie funkcji.

Ledebur r. w.